

1. NAZWA PRODUKTU LECZNICZEGO

Prostatic 1; 1 mg tabletki

Prostatic 2; 2 mg tabletki

Prostatic 4; 4 mg tabletki

2. SKŁAD JAKOŚCIOWY I ILOŚCIOWY

Prostatic 1

1 tabletka 1 mg zawiera 1 mg doksazosyny (*Doxazosinum*) w postaci mezylanu doksazosyny.

Prostatic 2

1 tabletka 2 mg zawiera 2 mg doksazosyny (*Doxazosinum*) w postaci mezylanu doksazosyny.

Prostatic 4

1 tabletka 4 mg zawiera 4 mg doksazosyny (*Doxazosinum*) w postaci mezylanu doksazosyny.

Pełny wykaz substancji pomocniczych, patrz punkt 6.1.

3. POSTAĆ FARMACEUTYCZNA

Tabletki

Białe, okrągłe, obustronnie wypukłe tabletki, o średnicy:

5 mm (Prostatic 1);

7 mm (Prostatic 2);

9 mm (Prostatic 4).

4. SZCZEGÓŁOWE DANE KLINICZNE

4.1 Wskazania do stosowania

Nadciśnienie tętnicze

U pacjentów z nadciśnieniem tętniczym doksazosyna może być stosowana w monoterapii lub w skojarzeniu z innymi lekami obniżającymi ciśnienie: tiazydowymi lekami moczopędnymi, lekami beta-adrenolitycznymi, antagonistami wapnia i inhibitorami konwertazy angiotensyny.

Łagodny rozrost gruczołu krokowego (BPH)

Doksazosyna jest stosowana do leczenia objawów klinicznych łagodnego rozrostu gruczołu krokowego, tj. utrudnionego oddawania moczu w przypadku zwężenia drogi odpływu moczu. Produkt można podawać zarówno pacjentom z prawidłowym jak i podwyższonym ciśnieniem tętniczym.

4.2 Dawkowanie i sposób podawania

Nadciśnienie tętnicze

Leczenie doksazosyną należy rozpocząć od dawki 1 mg raz na dobę. Dawkę 1 mg należy stosować przez okres 1 do 2 tygodni, a następnie, zależnie od skuteczności, dawkę doksazosyny można zwiększyć do 2 mg raz na dobę. Jeśli to konieczne, dobową dawkę można zwiększać co 1-2 tygodnie do 4 mg a następnie do 8 mg raz na dobę.

Zazwyczaj zalecana dawka w leczeniu podtrzymującym wynosi 2 do 4 mg raz na dobę.

Maksymalna zalecana dawka dobową wynosi 16 mg doksazosyny.

Łagodny rozrost gruczołu krokowego

Leczenie należy rozpocząć podobnie jak w terapii nadciśnienia tętniczego od dawki 1 mg raz na dobę. W zależności od reakcji na leczenie dawkę doksazosyny można zwiększyć do 2 lub 4 mg, raz na dobę, z zachowaniem odstępu 1-2 tygodni między zwiększaniem dawek. Maksymalna zalecana dawka dobową wynosi 8 mg doksazosyny.

Jeżeli podawanie doksazosyny zostanie przerwane na kilka dni, leczenie należy rozpocząć od dawki początkowej, tj. 1 mg.

Tabletki należy połykać w całości, bez rozgryzania, popijając wodą. Czas trwania leczenia określa lekarz.

Dawkowanie u pacjentów w podeszłym wieku:

Zwykle nie ma konieczności dostosowywania dawkowania, ponieważ farmakokinetyka doksazosyny nie zmienia się u pacjentów w podeszłym wieku. Należy stosować jak najmniejszą dawkę doksazosyny, a zwiększanie dawki powinno odbywać się z zachowaniem ostrożności, pod ścisłą kontrolą lekarza.

Dawkowanie u pacjentów z zaburzoną czynnością nerek:

Zwykle nie ma konieczności dostosowywania dawkowania, ponieważ farmakokinetyka doksazosyny nie zmienia się u pacjentów z zaburzoną czynnością nerek. Nie wykazano, żeby stosowanie doksazosyny nasilało niewydolność nerek. Należy stosować jak najmniejszą dawkę doksazosyny, a zwiększanie dawki powinno odbywać się z zachowaniem ostrożności, pod ścisłą kontrolą lekarza.

Dawkowanie u pacjentów z zaburzoną czynnością wątroby:

Podczas podawania doksazosyny pacjentom z zaburzoną czynnością wątroby należy zachować szczególną ostrożność. Brak doświadczenia klinicznego dotyczącego stosowania doksazosyny u pacjentów z ciężką niewydolnością wątroby (patrz punkt 4.4).

Dawkowanie u dzieci:

Nie ustalono bezpieczeństwa i skuteczności stosowania doksazosyny u dzieci.

4.3 Przeciwwskazania

Produktu nie należy stosować:

- u pacjentów z nadwrażliwością na związki chinolinowe (np. prazosyna, terazosyna, doksazosyna) lub którąkolwiek substancję pomocniczą;
- u pacjentów z niedociśnieniem lub niedociśnieniem ortostatycznym w wywiadzie;
- u kobiet karmiących piersią;
- u pacjentów z łagodnym rozrostem gruczołu krokowego i współistniejącymi: zastojem w górnych drogach moczowych, przewlekłymi zakażeniami dróg moczowych lub kamica pęcherza moczowego.

Monoterapia doksazosyną jest przeciwwskazana u pacjentów zarówno z przetoką pęcherza moczowego, jak i z bezmoczem lub postępującą niewydolnością nerek.

4.4 Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

Niedociśnienie ortostatyczne

Doksazosyna należy do grupy leków o właściwościach α -adrenolitycznych, dlatego, zwłaszcza w początkowym okresie stosowania, u pacjentów może wystąpić niedociśnienie ortostatyczne objawiające się zawrotami głowy i uczuciem osłabienia oraz, rzadko, utratą przytomności (omdlenie). W celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia objawów niedociśnienia ortostatycznego zaleca się częstą kontrolę ciśnienia tętniczego na początku leczenia. Pacjentów należy poinformować o możliwości wystąpienia powyższych objawów i konieczności unikania w początkowym okresie leczenia sytuacji, w których może dojść do urazu w przypadku wystąpienia zawrotów głowy lub osłabienia.

Produkt należy stosować ostrożnie u pacjentów, u których występuje ryzyko niedociśnienia ortostatycznego.

Pacjenci z ciężką chorobą serca:

Podobnie jak w przypadku innych leków rozszerzających naczynia, zaleca się zachowanie ostrożności podczas stosowania doksazosyny u pacjentów z ciężkimi chorobami serca, takimi jak:

- obrzęk płuc spowodowany zwężeniem aorty lub zastawki mitralnej,
- niewydolność serca z dużą pojemnością minutową,
- prawostronna niewydolność serca z powodu zatoru tętnicy płucnej lub wysięku osierdziowego,
- niewydolność lewej komory serca z niskim ciśnieniem napełniania.

U pacjentów z nasiloną chorobą niedokrwinną serca, szybkie i znaczne obniżenie ciśnienia tętniczego krwi może spowodować zaostrzenie dolegliwości.

Pacjenci z zaburzoną czynnością wątroby:

Podobnie jak w przypadku innych leków metabolizowanych w wątrobie, należy zachować szczególną ostrożność przy podawaniu doksazosyny pacjentom ze stwierdzoną niewydolnością wątroby. Z uwagi na brak doświadczenia w stosowaniu produktu u pacjentów z ciężką niewydolnością wątroby, podawanie go w tej grupie pacjentów nie jest zalecane.

Doksazosynę należy stosować ostrożnie u pacjentów leczonych środkami wpływającymi na metabolizm wątrobowy, np. cymetydyną.

Stosowanie w połączeniu z inhibitorami 5-fosfodiesterazy:

Podczas jednoczesnego podawania doksazosyny z inhibitorem 5-fosfodiesterazy, np. sildenafil, wardenafitem, tadalafil, należy zachować ostrożność, ponieważ u niektórych pacjentów może to prowadzić do objawowego niedociśnienia.

W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia niedociśnienia ortostatycznego pacjent powinien mieć ustabilizowane leczenie alfa-blokerami przed rozpoczęciem stosowania inhibitorów 5-fosfodiesterazy.

Stosowanie u pacjentów po operacji zaćmy:

U niektórych pacjentów, leczonych tamsulosyną obecnie lub w przeszłości, podczas operowania zaćmy zaobserwowano "śródoperacyjny zespół wiotkiej tęczówki" (IFIS, ang. intraoperative floppy iris syndrome - wariant zespołu małej źrenicy). W pojedynczych przypadkach zespół ten występował u pacjentów leczonych innymi alfa-1-blokerami dlatego nie można wykluczyć takiego działania w całej grupie leków. IFIS może powodować zwiększenie występowania powikłań podczas zabiegu operowania zaćmy. Podczas przedoperacyjnej oceny chirurg okulista i zespół operacyjny powinni wziąć pod uwagę, czy pacjenci, u których zaplanowano operowanie zaćmy, są lub byli leczeni alfa-1-blokerami.

Produkt zawiera laktozę i nie powinien być stosowany u pacjentów z rzadko występującą dziedziczną nietolerancją galaktozy, niedoborem laktazy typu Lapp lub zespołem złego wchłaniania glukozy i galaktozy.

Rak gruczołu krokowego powoduje często objawy podobne do objawów występujących w łagodnym rozroście gruczołu krokowego. Zdarza się także, że obie choroby występują równocześnie. Przed rozpoczęciem leczenia doksazosyną należy wykluczyć raka prostaty.

4.5 Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji

Z przeprowadzonych badań *in vitro* wynika, że doksazosyna nie ma wpływu na wiązanie z białkami osocza takich substancji jak: digoksyna, warfaryna, fenytoina i indometacyna.

Działanie przeciwnadciśnieniowe doksazosyny może być nasilone przez inne leki obniżające ciśnienie (np. alfa-blokery), leki rozszerzające naczynia lub azotany i inhibitory 5-fosfodiesterazy (patrz punkt 4.4).

Działanie przeciwnadciśnieniowe doksazosyny może być osłabione przez leki z grupy NLPZ, estrogeny i sympatykomimetyki.

Doksazosyna może osłabiać wpływ dopaminy, efedryny, epinefryny, metaraminolu, metoksaminy oraz fenylefryny na ciśnienie tętnicze krwi oraz naczynia.

Zaleca się zachowanie ostrożności podczas stosowania doksazosyny w połączeniu z lekami wpływającymi na metabolizm wątrobowy.

Z badań klinicznych wynika także, że doksazosyna nie wchodzi w interakcje z żadną z poniższych grup leków: tiazydowe leki moczopędne, furosemid, leki przeciwbólowe (paracetamol), antybiotyki, leki blokujące receptory beta-adrenergiczne, doustne leki hipoglikemizujące, leki zwiększające wydalanie kwasu moczowego i leki przeciwzakrzepowe.

Doksazosyna może zwiększać aktywność reninową osocza oraz wydalanie kwasu wanilinomigdałowego z moczem. Należy uwzględnić to podczas oceny wyników badań laboratoryjnych.

Jednoczesne stosowanie inhibitorów 5-fosfodiesterazy (np. sildenafil, tadalafil, wardenafil) i doksazosyny, może prowadzić do objawowego niedociśnienia u niektórych pacjentów (patrz punkt 4.4).

W otwartym, randomizowanym, kontrolowanym placebo badaniu z udziałem 22 zdrowych mężczyzn, ochotników, po podaniu pojedynczej dawki 1 mg doksazosyny w 1. dniu terapii w 4-dniowym schemacie doustnego podawania cymetydyny (400 mg dwa razy na dobę) spowodowało 10% wzrost średniej wartości AUC doksazosyny i nie stwierdzono statystycznie istotnych zmian w średniej wartości C_{max} i średnim okresie półtrwania doksazosyny. 10% wzrost średniej wartości AUC dla doksazosyny z cymetydyną charakteryzuje się osobniczą zmiennością (27%) średniej wartości AUC dla doksazosyny z placebo.

4.6 Wpływ na płodność, ciążę i laktację

Brak danych dotyczących stosowania doksazosyny u kobiet ciężarnych i karmiących piersią. Produkt może być stosowany w ciąży tylko wtedy, gdy lekarz uzna, że korzyści dla matki przewyższają ryzyko dla płodu. Chociaż nie stwierdzono działania teratogennego u zwierząt, stwierdzono zmniejszenie przeżycia płodu u zwierząt po podaniu dużych dawek (patrz punkt 5.3).

Produktu nie należy stosować u kobiet karmiących piersią, ponieważ nie wiadomo, czy doksazosyna po podaniu doustnym przenika do mleka kobiecego (patrz punkt 4.3). Dane z badań przedklinicznych wskazują, że doksazosyna przenika do mleka samic szczurów.

W przypadku, gdy leczenie doksazosyną jest konieczne, należy przerwać karmienie piersią (patrz punkt 5.3).

4.7 Wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów i obsługiwanie maszyn

Doksazosyna może spowodować ograniczenie zdolności prowadzenia pojazdów mechanicznych i obsługiwanie urządzeń mechanicznych w ruchu, szczególnie na początku leczenia, po zwiększeniu dawki lub przy jednoczesnym spożywaniu alkoholu.

4.8 Działania niepożądane

Działania niepożądane przedstawiono uwzględniając klasyfikacje układów i narządów oraz następujące częstości występowania: bardzo często ($\geq 1/10$), często ($\geq 1/100$, $< 1/10$), niezbyt często ($\geq 1/1000$, $< 1/100$), rzadko ($\geq 1/10\ 000$, $< 1/1000$), bardzo rzadko ($< 1/10\ 000$, w tym pojedyncze przypadki), nieznana (częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych).

Zaburzenia krwi i układu chłonnego

Bardzo rzadko: leukopenia, małopłytkowość, niedokrwistość

Zaburzenia układu immunologicznego

Bardzo rzadko: reakcje alergiczne

Zaburzenia metabolizmu i odżywiania

Niezbyt często: anoreksja, skaza moczanowa, pragnienie; zwiększenie apetytu

Zaburzenia psychiczne

Często: niepokój, bezsenność, nerwowość

Niezbyt często: pobudzenie, depresja, chwiejność emocjonalna

Zaburzenia układu nerwowego

Bardzo często: bóle głowy

Często: zawroty głowy, parestezje, senność, apatia

Niezbyt często: obniżone czucie dotyku, omdlenia, drżenie, sztywność mięśni, zaburzenie smaku, koszmary nocne, utrata pamięci

Zaburzenia oka

Często: zaburzenia akomodacji

Niezbyt często: łzawienie, światłowstręt

Rzadko: zamglone widzenie

Nieznana: śródoperacyjny zespół wiotkiej tęczówki

Zaburzenia ucha i błędnika

Często: zawroty głowy

Niezbyt często: szum w uszach

Zaburzenia serca

Często: kołatanie serca, tachykardia, ból w klatce piersiowej

Niezbyt często: zawał mięśnia serca, omdlenie, dusznica bolesna, arytmia

Bardzo rzadko: bradykardia

Zaburzenia naczyniowe

Często: niedociśnienie ortostatyczne, obrzęki

Niezbyt często: niedokrwienie obwodowe

Rzadko: zaburzenia mózgowo-naczyniowe

Zaburzenia oddechowe, klatki piersiowej i śródpiersia

Często: duszność, zatkany nos

Niezbyt często: skurcz oskrzeli, zapalenie gardła, kaszel, krwawienie z nosa

Rzadko: obrzęk krtani

Bardzo rzadko: nieżyt nosa

Zaburzenia żołądkowo-jelitowe

Często: bóle brzucha, biegunka, niestrawność, suchość w ustach, nudności, zaparcia; stan zapalny żołądka i jelit

Niezbyt często: wzdęcia, wymioty

Nieznana: zaburzenia smaku

Zaburzenia wątroby i dróg żółciowych

Niezbyt często: zwiększenie aktywności enzymów wątrobowych, żółtaczką

Rzadko: zapalenie wątroby, zastój żółci

Zaburzenia skóry i tkanki podskórnej

Niezbyt często: łysienie, świąd, plamica, wysypka

Bardzo rzadko: pokrzywka

Zaburzenia mięśniowo-szkieletowe i tkanki łącznej

Często: skurcze mięśni

Niezbyt często: bóle stawów, bóle pleców, bóle mięśni, osłabienie mięśni

Zaburzenia nerek i dróg moczowych

Często: odczuwanie zwiększonej potrzeby oddawania moczu, częstomocz; zapalenie pęcherza moczowego

Niezbyt często: nietrzymanie moczu, zaburzenia w oddawaniu moczu, dysuria, wielomocz

Bardzo rzadko: krwimocz, nykturia, zwiększone stężenie kreatyniny w moczu i osoczu

Zaburzenia układu rozrodczego i piersi

Rzadko: priapizm, impotencja, wsteczna ejakulacja

Bardzo rzadko: ginekomastia

Zaburzenia ogólne i stany w miejscu podania

Często: osłabienie, uczucie zmęczenia, złe samopoczucie, obrzęk uogólniony; objawy grypopodobne

Niezbyt często: bóle, gorączka, dreszcze, obrzęk twarzy, uderzenia gorąca, błądź

Rzadko: obniżona temperatura ciała u pacjentów w podeszłym wieku

Badania diagnostyczne:

Niezbyt często: hipokaliemia, zwiększenie masy ciała

Rzadko: hipoglikemia

Bardzo rzadko: nieprawidłowe wyniki badań czynności wątroby

Zakażenia i zarażenia pasożytnicze

Często: zakażenia dróg oddechowych, zakażenia układu moczowego

4.9 Przedawkowanie

W przypadku przedawkowania z objawami niedociśnienia krwi należy podjąć czynności podtrzymujące układ sercowo-naczyniowy. Przywrócenie ciśnienia tętniczego krwi oraz normalizację tętna można osiągnąć poprzez ułożenie pacjenta na plecach. Jeżeli powyższe środki są niewystarczające, należy zastosować środki zwiększające objętość osocza. W razie konieczności należy podać leki wazopresyjne. Należy monitorować czynność nerek.

Jeżeli od przedawkowania nie upłynęło więcej niż 30 minut, można wykonać płukanie żołądka z zastosowaniem węgla aktywowanego.

Doksazosyny nie można usunąć przez dializę, ponieważ wiąże się w znacznym stopniu z białkami osocza.

5. WŁAŚCIWOŚCI FARMAKOLOGICZNE

5.1 Właściwości farmakodynamiczne

Grupa farmakoterapeutyczna:

leki blokujące receptor α -adrenergiczny; kod ATC: C02CA 04;

leki stosowane w łagodnym rozroście gruczołu krokowego; kod ATC: G04C1.

Doksazosyna wybiórczo blokuje postsynaptyczne receptory adrenergiczne α_1 , zlokalizowane w mięśniówce gładkiej ściany naczyń. Prowadzi to do obniżenia ciśnienia tętniczego krwi w mechanizmie zmniejszenia obwodowego oporu naczyniowego. Dzięki zablokowaniu receptorów α_1 następuje rozszerzenie naczyń oraz zmniejszenie obciążenia wstępnego i następczego podczas wysiłku i odpoczynku. Działanie to odbywa się bez istotnego wpływu na częstość akcji serca, z wyjątkiem możliwej reakcji po zmianie pozycji ciała.

Po jednokrotnym dawkowaniu na dobę działanie doksazosyny utrzymuje się przez 24 godziny po podaniu. Maksymalne działanie po podaniu doustnym następuje po 2-6 godzinach.

W początkowym okresie stosowania następuje stopniowe obniżenie wartości ciśnienia tętniczego krwi. U pacjentów z nadciśnieniem tętniczym leczonych doksazosyną wartości ciśnienia krwi są podobne w pozycji stojącej i leżącej.

Zahamowanie receptorów α_1 w naczyniach obwodowych uniemożliwia skurcz naczyń w wyniku stymulacji adrenergicznej. Doksazosyna kompetycyjnie hamuje działanie fenylefryny i noradrenaliny, powodujących zwiększenie ciśnienia.

Wybiórcze zablokowanie receptorów α_1 zlokalizowanych w mięśniówce trzonu i torebki prostaty oraz szyjce pęcherza moczowego istotnie poprawia parametry urodynamiczne i łagodzi objawy związane z łagodnym rozrostem gruczołu krokowego. Działanie doksazosyny obserwuje się zwykle po 2 do 6 tygodni leczenia.

Doksazosyna pozbawiona jest niekorzystnego działania metabolicznego i w związku z tym jest szczególnie przydatna w leczeniu pacjentów z cukrzycą, dną moczanową i opornością na insulinę. Może być stosowana u pacjentów z astmą oskrzelową, przerostem mięśnia lewej komory serca oraz u pacjentów w podeszłym wieku.

W trakcie leczenia doksazosyną występuje regresja przerostu mięśnia lewej komory serca, ponadto stwierdzono zahamowanie agregacji płytek i zwiększenie aktywności tkankowego aktywatora plazminogenu, zwiększa się również wrażliwość na insulinę.

Doksazosyna istotnie zmniejsza stężenie cholesterolu całkowitego, cholesterolu-LDL, triglicerydów i glikemii na czczo oraz zwiększa stężenie cholesterolu-HDL w osoczu.

5.2 Właściwości farmakokinetyczne

Po podaniu doustnym doksazosyna jest dobrze wchłaniana, osiągając maksymalne stężenie w osoczu po 2-3 godzinach od podania.

Doksazosyna jest w znacznym stopniu metabolizowana w wątrobie, głównie w wyniku reakcji O-demetylacji i hydroksylacji. Doksazosyna wiąże się w 98% z białkami osocza. Stężenie metabolitów doksazosyny w osoczu jest bardzo małe, co sugeruje, że działanie przeciwnadciśnieniowe powoduje przede wszystkim macierzysta cząsteczka.

Jej dostępność biologiczna po podaniu doustnym wynosi 62-69% i jest podobna zarówno u ludzi młodych jak i u osób w podeszłym wieku.

Eliminacja z osocza jest dwufazowa, a okres półtrwania wynosi 22 godziny, dzięki czemu możliwe jest dawkowanie raz na dobę. Doksazosyna wydalana jest przede wszystkim z kałem (63-65%) w postaci metabolitów. W stanie niezmiennym wydalane jest około 5% przyjętej dawki. Z moczem wydalana jest mniej niż 10% podanej dawki doksazosyny. Jej eliminacja nie jest zaburzona w przypadku niewydolności nerek.

Brak doświadczenia klinicznego dotyczącego farmakokinetyki doksazosyny u pacjentów z zaburzeniami czynności wątroby. Z tego względu należy zachować ostrożność stosując doksazosynę w tej grupie pacjentów (patrz punkt 4.4).

Badania w grupie pacjentów w podeszłym wieku oraz pacjentów z niewydolnością nerek nie wykazały istotnych różnic we właściwościach farmakokinetycznych doksazosyny.

5.3 Przedkliniczne dane o bezpieczeństwie

Dane przedkliniczne uwzględniające wyniki konwencjonalnych badań farmakologicznych dotyczących bezpieczeństwa stosowania, badań toksyczności po podaniu wielokrotnym, genotoksyczności i możliwego działania rakotwórczego nie ujawniają szczególnego zagrożenia dla człowieka.

Badania na zwierzętach wykazały, że doksazosyna kumuluje się w mleku karmiących samic szczurów. Brak danych na temat przenikania doksazosyny do mleka kobiet karmiących piersią. Doksazosyny nie należy stosować u kobiet karmiących piersią (patrz punkt 4.6).

6. DANE FARMACEUTYCZNE

6.1 Wykaz substancji pomocniczych

Celuloza mikrokrystaliczna
Laktoza bezwodna
Karboksymetyloskrobia sodowa
Magnezu stearynian
Sodu laurylosiarczan

6.2 Niezgodności farmaceutyczne

Nie dotyczy.

6.3 Okres ważności

3 lata.

6.4 Specjalne środki ostrożności podczas przechowywania

Przechowywać w temperaturze poniżej 25°C.

6.5 Rodzaj i zawartość opakowania

Blistry z folii Al/PVC w tekturowym pudełku.
30 tabletek (3 blistry po 10 tabletek).

6.6 Specjalne środki ostrożności dotyczące usuwania i przygotowania produktu leczniczego do stosowania

Bez szczególnych wymagań.

7. PODMIOT ODPOWIEDZIALNY POSIADAJĄCY POZWOLENIE NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU

UCB Pharma GmbH
Alfred-Nobel-Str. 10
40789 Monheim, Niemcy

8. NUMERY POZWOLENIA NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU

Prostatic 1: Pozwolenie nr 9054
Prostatic 2: Pozwolenie nr 9055
Prostatic 4: Pozwolenie nr 9056

9. DATA WYDANIA PIERWSZEGO POZWOLENIA NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU/ DATA PRZEDŁUŻENIA POZWOLENIA

Prostatic 1: 23.11.2001 r./ 21.09.2006 r./ 11.10.2007 r./ 17.09.2008 r.
Prostatic 2: 23.11.2001 r./ 21.09.2006 r./ 11.10.2007 r./ 17.09.2008 r.
Prostatic 4: 23.11.2001 r./ 21.09.2006 r./ 11.10.2007 r./ 17.09.2008 r.

10. DATA ZATWIERDZENIA LUB CZĘŚCIOWEJ ZMIANY TEKSTU CHARAKTERYSTYKI PRODUKTU LECZNICZEGO